

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 1 มาตรา 6 ได้กำหนดการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2550-2554) ที่มุ่งพัฒนาคนและสังคมไทยครอบคลุม 3 เรื่องหลัก ยุทธศาสตร์หนึ่งที่สำคัญคือ การพัฒนาคนไทยให้มีคุณธรรมนำความรู้ โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้ของคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต

การปฏิรูปการศึกษาจำเป็นต้องปฏิรูปให้เข้มแข็งทั้งด้านวิชาการและคุณธรรม เพราะคุณธรรมเป็นคุณสมบัติในทุกวิชาชีพ การให้การศึกษาที่มีคุณภาพจะต้องพัฒนาคนให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดี มีความรู้และคุณธรรม หลักสูตรการเรียนการสอนจำเป็นต้องเน้นเรื่องคุณธรรม เพราะสังคมปัจจุบันเป็นยุคบริโภคนิยม ในการรับรู้ข่าวสารโดยเฉพาะผ่านทางเทคโนโลยีต่างๆ อาจมีผลกระทบต่อผู้รับที่อาจแสดงพฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย (สุนทร เทียนงาม, 2549; พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์, 2550)

ภาวะวิกฤติคุณธรรมของเยาวชนไทยโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2550) ได้เก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง และนักเรียนนักศึกษาจากทั่วประเทศจำนวน 2,788 คน ระหว่างวันที่ 10-18 มีนาคม 2550 พบว่าพฤติกรรมของเยาวชนไทยที่สังคมพึงตระหนักเป็นอันดับต้นๆ คือ ก้าวร้าว ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ไม่มีความกตัญญู และขาดสัมมาคารวะ สำหรับคุณธรรมของเยาวชนไทยที่ควรเร่งสร้างและปลูกฝังคือ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความมีน้ำใจ/เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความสุภาพ/มีสัมมาคารวะ ส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลและเป็นแรงจูงใจให้เยาวชนเป็นคนดี มีคุณธรรมคือ 1) พ่อแม่ผู้ปกครอง 2) ครูอาจารย์ 3) สื่อทีวี วิทยุ และอินเทอร์เน็ต 4) สถานศึกษา และ 5) เพื่อน จึงกล่าวได้ว่าในสังคมไทยกำลังประสบปัญหาด้านสังคมเกี่ยวกับวิกฤติคุณธรรม การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เยาวชนจึงเป็นเรื่องเร่งด่วนในการแก้ปัญหาวิกฤติคุณธรรมสำหรับเยาวชนไทย

เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นเหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆ บนพื้นฐานทางจริยธรรมของบุคคล โดยเหตุผลที่แสดงออกมาจะแสดงถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลรวมถึงพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและพัฒนาการทางด้านอารมณ์ด้วย ซึ่งการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ ด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2524; ดวตา เครือทิวา, 2544; พิณทิพย์ วังเกรดแก้ว, 2547)

องค์ประกอบของจริยธรรมของบุคคลประกอบด้วย ความรู้เชิงจริยธรรมมีความรู้ในสังคมของตนการกระทำชนิดใดดีควรแก่การกระทำ และการกระทำชนิดใดควรแก่การละเว้นลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสม ทศนคติเชิงจริยธรรมเป็นความรู้สึกของบุคคลว่าชอบหรือไม่ชอบ แล้วแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น อันจะส่งผลต่อการใช้เพื่อทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของบุคคลได้ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นการกระทำที่สังคมเห็นชอบและสนับสนุนมีหลายประเภทเช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนร่วม การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก เป็นต้น และเหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นการใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้ทราบว่าบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับแตกต่างกันอาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้เสมอ และบุคคลที่มีการกระทำเหมือนกันอาจมีเหตุผลเบื้องหลังการกระทำและระดับจริยธรรมที่แตกต่างกันได้ (Piaget, 1932; Kohlberg, 1969 อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2541) และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่างๆ ของบุคคล ซึ่งเหตุผลเชิงจริยธรรมที่มีพัฒนาการในขั้นสูงจะมีลักษณะทางจริยธรรมที่ดีและน่าปรารถนามากกว่าในขั้นต่ำ ผู้ใช้เหตุผลในขั้นสูงกว่ายังสามารถกระทำในสิ่งที่ผู้มีเหตุผลในขั้นต่ำสามารถกระทำได้และทำได้ดียิ่งกว่า เช่น ความสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งได้ในลักษณะที่ยั่งยืนกว่า (Kohlberg, 1969 อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2541)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็กๆ ที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มแต่ละคนจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีส่วนรับผิดชอบในการเรียนรู้และความสำเร็จของตนเองและของกลุ่ม ซึ่งเป็นการเอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้เรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม มีความสำเร็จของทุกคนและของกลุ่ม ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนรู้ ฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เป็นการเรียนรู้แบบแข่งขันกันฉันมิตร (เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม, 2552) เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่สำคัญให้กับผู้เรียนหลายประการเช่น

ความสามารถในการแสวงหาความรู้ ความมีวินัยในตนเอง เนื่องจากผู้เรียนจะได้ฝึกการควบคุมตนเองในการเรียนรู้โดยไม่ต้องอาศัยการควบคุมจากบุคคลอื่น มีความรับผิดชอบในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ความเชื่อมั่นในตนเองกล้าแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเองอย่างมีเหตุผล การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญาเทคนิคแบบกลุ่มสืบสอบ (Group Investigation: GI) เป็นเทคนิควิธีการหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งนำเสนอโดยชาเรน และชาเรน (Sharan and Sharan, 1990) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้เป็นกลุ่มโดยละเอียดลึกซึ้งจากเรื่องที่ตนเองสนใจเป็นหลัก ผู้เรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการแสวงหาความรู้และข้อเท็จจริงต่างๆ จากการได้รับโอกาสที่จะเลือกศึกษาโดยละเอียดในหน่วยการเรียนรู้ที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษ มีการอภิปรายกลุ่ม วางแผนและทำโครงการร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทั้งกลุ่ม แบ่งหัวข้อให้สมาชิกแต่ละคนทำงานเพื่อนำมาเขียนรายงานและทำโครงการ สุดท้ายกลุ่มนำเสนอผลงานต่อเพื่อนในชั้นเรียน จึงนับได้ว่าเทคนิควิธีการดังกล่าวเน้นในการทำโครงการที่มุ่งเน้นผลผลิตจากการเรียนแบบร่วมมือกัน

การเรียนการสอนแบบโครงการเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งผลผลิตสุดท้ายทางความคิด ผู้เรียนต้องตั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์งาน กระบวนการทั้งหมดจะหมายถึงสภาพจริง เป็นกระจกสะท้อนโลกแห่งความจริงในกิจกรรมการผลิตผลงานนั้นๆ ซึ่งผู้เรียนต้องสามารถใช้ความคิด และมีแนวทางในการเข้าถึงความสำเร็จด้วยตนเอง แรงผลักดันตามแนวการเรียนรู้แบบนี้คือ ต้องมีผลผลิตสุดท้ายนั้นคือ ความรู้ตามเนื้อหา และทักษะที่ได้รับจากกระบวนการผลิต ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของแนวทางการเรียนรู้แบบโครงการให้ประสบผลสำเร็จ (ชรัยพร ภูมา, 2553) การเรียนรู้แบบโครงการสามารถพัฒนาคุณธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไปสู่การแก้ไขปัญหาด้านศีลธรรม และส่งเสริมการบ่มเพาะความดี มีคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบ ผลจากการทำโครงการคุณธรรมสามารถสร้างค่านิยมในการทำความดีให้แก่เด็กและเยาวชนได้ (เกื้อกุล ทาสีทธิ และคณะ, 2547; สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ 2551; จรัสพร นาวานภาพกุล, 2551; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

การเรียนรู้แบบโครงการเพื่อพัฒนาคุณธรรมให้แก่ผู้เรียนนั้นเน้นการนำปัญหาในชีวิตจริงมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการทำโครงการเป็นการเรียนรู้และพัฒนาทักษะชีวิตด้วยวิธีคิดอย่างเป็นวิทยาศาสตร์หรือด้วยกระบวนการทางปัญญา โครงการคุณธรรมเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการทำความดีมีคุณธรรมแบบเชิงรุกโดยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ผ่านเทคนิควิธีการเรียนรู้แบบโครงการเน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงานจริงเมื่อบูรณาการกับเรียนรู้แบบ

ร่วมมือด้วยเทคนิคแบบกลุ่มสี่สอบจึงเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อยๆ ในลักษณะวิจัยปฏิบัติการ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันจนบรรลุเป้าหมายทำให้บังเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ผลจากการทำโครงการคุณธรรมยังสามารถสร้างค่านิยมในการทำความคิดและพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน สามารถรวม บ้าน วัด โรงเรียน เป็น “บวร” ร่วมกันทำกิจกรรมที่ดีแก่ผู้เรียนได้ และการทำโครงการคุณธรรมแบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสี่สอบสามารถส่งผลกระทบต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่างๆ เช่น ความมีวินัย ความสามัคคี ความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ พัฒนาการทางด้านอารมณ์ สังคม สติปัญญา ความรับผิดชอบ การมีปฏิสัมพันธ์ และปรับตัวร่วมกับผู้อื่น การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการด้านความฉลาดทางอารมณ์ สามารถปรับตัวให้อยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมีทักษะเชิงคุณธรรมระหว่างบุคคลดีขึ้น สามารถพัฒนาคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข (พระมหาพวงศันรินทร์ จิตวิโส, 2552; ทิศนา เขมมณี, 2550; สุวิมล ว่องวานิช และคณะ, 2551; อภิชา แดงจำรูญ, 2553)

จากแนวคิดที่นำเสนอมาข้างต้น การพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมด้วยด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสี่สอบและใช้โครงการคุณธรรมเป็นธรรมเป็นฐานจึงเป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ทางการศึกษาที่สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม ผู้เรียนมีโอกาสร่วมเรียนรู้ด้วยกัน สนับสนุนให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ผลงานในลักษณะที่เป็นรูปธรรมบนพื้นฐานคุณธรรมจริยธรรม ผลการวิจัยจะได้โครงการคุณธรรมโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสี่สอบเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียน อันจะเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำรูปแบบการเรียนรู้ที่ได้ไปดำเนินการ ประยุกต์ใช้ และพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

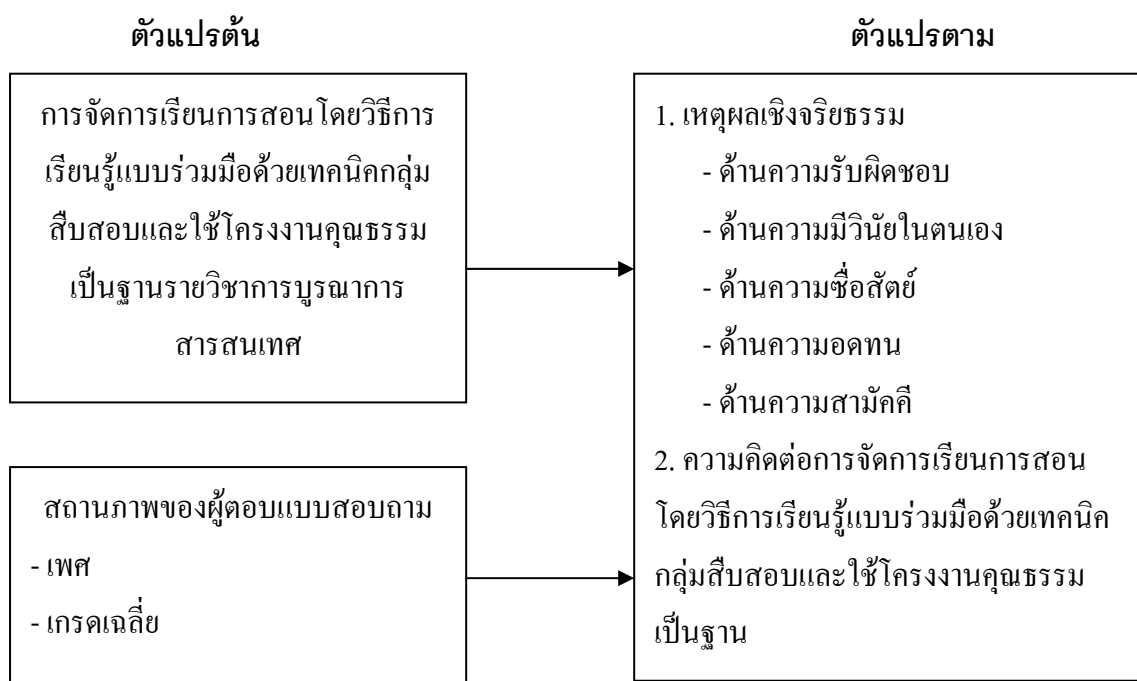
1. เพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสี่สอบและใช้โครงการคุณธรรมเป็นฐานรายวิชาการบูรณาการสารสนเทศ สำหรับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสี่สอบและใช้โครงการคุณธรรมเป็นฐานรายวิชาการบูรณาการสารสนเทศ สำหรับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสืบสอบและใช้โครงงานคุณธรรมเป็นฐานรายวิชาการบูรณาการสารสนเทศสำหรับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสืบสอบและใช้โครงงานคุณธรรมเป็นฐานรายวิชาการบูรณาการสารสนเทศตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสืบสอบและใช้โครงงานคุณธรรมเป็นฐานรายวิชาการบูรณาการสารสนเทศ สำหรับนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรคือ นักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ลงทะเบียนเรียนใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการบูรณาการสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือเป็นนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ และเรียนในเนื้อหาที่เหมาะสมต่อการทำโครงการคุณธรรมคือวิชา การบูรณาการสารสนเทศ จำนวนทั้งสิ้น 49 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสืบสอบและใช้โครงการคุณธรรมเป็นฐาน

2.3 ตัวแปรตาม คือ

2.3.1 เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีวินัยในตนเอง ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน และด้านความสามัคคี

2.3.2 ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสืบสอบและใช้โครงการคุณธรรมเป็นฐาน

3. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2555 – วันที่ 13 มีนาคม 2555 โดยผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสืบสอบและใช้โครงการคุณธรรมเป็นฐาน เป็นเวลา 8 สัปดาห์

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

1. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆ บนพื้นฐานทางจริยธรรมของบุคคล โดยเหตุผลที่แสดงออกมาจะแสดงถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลรวมถึงพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและพัฒนาการทางด้านอารมณ์

2.การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสืบสอบ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็กประกอบด้วยสมาชิก 5-6 คน ใช้วิธีเรียนแบบสืบสอบโดยร่วมมือ มีการอภิปราย วางแผน และทำโครงการ สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทั้งกลุ่ม แบ่งหัวข้อให้สมาชิกแต่ละคนไปทำตามแผนงานที่วางไว้ และนำเสนอผลงานของกลุ่ม

3.โครงการคุณธรรม หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้เชิงบูรณาการให้ผู้เรียนเลือกประเด็นปัญหาที่สนใจแล้วจัดทำโครงการเพื่อช่วยแก้ปัญหาในสังคมด้านศีลธรรมและส่งเสริมบ่มเพาะความดีมีคุณธรรมจากการเรียนรู้ผ่านโครงการที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง

4.การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคกลุ่มสืบสอบและใช้โครงการคุณธรรมเป็นฐาน หมายถึง การรวมกลุ่มกันของผู้เรียนประกอบด้วยสมาชิก 5-6 คน ที่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันทำโครงการด้านคุณธรรมโดยนำปัญหาที่ประสบในสังคมตามความสนใจนำไปสู่การแก้ไขปัญหาด้านความเสื่อมทรามทางศีลธรรม และส่งเสริมการบ่มเพาะความดีมีคุณธรรมอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้การร่วมมือทำงาน มีการอภิปราย วางแผนแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันรวมถึงการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนกัน เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ศึกษาสำรวจ ค้นคว้า ทดลองคิดค้น เน้นการนำปัญหาคุณธรรมในชีวิตจริงมาเรียนรู้ได้ผลผลิตเป็นโครงการ โดยมีครูเป็นผู้คอยกระตุ้นแนะให้คำปรึกษา ให้กำลังใจและคอยอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน

5.เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆ ในภาวะหรือพันธะผูกพันต่อการจะปฏิบัติหน้าที่ รู้จักหน้าที่ของตนและยอมรับการกระทำของตนเอง

6.เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำต่อการประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ รวมถึงความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมถึงแม้จะมีอุปสรรคก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น

7.เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่อการประพฤติที่ตรงต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ ตรงต่อเวลาไม่ใช้เล่ห์กล คดโกงทั้งทางตรงและทางอ้อม ซื่อตรงทั้งต่อตนเองและผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ

8.เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทน หมายถึง เหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆ รวมถึงการหามัดใจ เมื่อได้พบเหตุกับเหตุการณ์อันจะก่อให้เกิดเรื่องหรือแสดงกิริยาที่ไม่ดีออกมา มีความตระหนักวิธีปฏิบัติต่อสังคมอย่างเหมาะสม

9. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคี หมายถึงเหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมต่างๆ บนพื้นฐานทางความพร้อมเพรียงกัน ความกลมเกลียว เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่บาดหมางใจกัน ร่วมใจกันช่วยสร้างสรรค์สิ่งดีให้เกิดขึ้นในสังคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ที่ส่งผลในการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน
2. ได้โครงการคุณธรรม ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการทำโครงการคุณธรรมในรายวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป
3. ได้นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญควบคู่กับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน ให้เก่ง ดี มีสุข
4. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม และการทำงานร่วมกันของผู้เรียนเสริมสร้างทัศนคติที่ดีในการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุขเพื่อการจัดการเรียนการสอน สำหรับวิชาอื่นๆ ต่อไป